

Извлечения от нормативни актове, регламентиращи достъпа до информация в България

Закон за предложенията, сигналите, жалбите и молбите

Обн., ДВ, бр. 52 от 4.07.1980 г., изм., бр. 68 от 2.09.1988 г.

Чл. 8. Длъжностните лица, органите за държавен и народен контрол, прокуратурата и съдът, правните служби и юрисконсултите, както и обществените организации и гражданите, са длъжни активно да съдействуват за своевременното и законосъобразното решаване на въпросите, поставяни от организациите и гражданите в техните предложения, сигнали, жалби и молби.

Чл.12. (1) Писмените, устните и подадените по друг начин предложения, сигнали, жалби и молби се регистрират и движат по един и същи ред.

(2) Когато е необходимо предложението, сигналът, жалбата или молбата да се подаде писмено или да отговаря на определени изисквания, на подателя се дават съответни разяснения.

Чл.13. (1) Предложенията, сигналите, жалбите и молбите, които са подадени до некомпетентен орган, се препращат не по-късно от седем дни от постъпването им на компетентните органи, като се уведомяват техните податели.

Предложения, сигнали, жалби и молби, не се препращат, когато има данни, че въпросът е отнесен и до компетентния орган.

Чл.41. Гражданите имат право да подават молби за задоволяване на социално-битови, трудови, културни и други нужди, както и за признаване или удовлетворяване на лични и колективни права и законни интереси.

Чл.42. Молбите се подават до органите, компетентни да ги разгледат и решат.

Чл.43. (1) Когато по молбата не е нужно да се извършва проверка решението се взема в седемдневен срок, а в другите случаи в едномесечен срок от постъпването на молбата.

Когато органът е колективен, решението се взема най-късно на първото заседание след изтичане на срока по предходната алинея.

Чл.44. (1) Решението е писмено и се мотивира. То се съобщава на молителя и на другите заинтересувани лица и организации в седемдневен срок от постановяването му.

(2) Когато естеството на въпроса позволява, решението се съобщава устно веднага на молителя заедно със съображенията за постановяването му. В този случай решението се регистрира по начина, по който е регистрирана молбата.

Когато молбата се уважава изцяло, решението може да не се мотивира освен ако се засягат интереси на трети лица и организации, на които се съобщава решението.

Закон за опазване на околната среда

Обн., ДВ, бр. 91 от 25.09.2002 г., попр., бр. 98 от 18.10.2002 г.

Глава **Информация** за **околната среда** втора среда

Чл. 17. Всеки има право на достъп до наличната информация за околната среда, без да е необходимо да доказва конкретен интерес.

Чл. 18. Информацията за околната среда е:

1. налична първична информация;
2. налична предварително обработена информация;
3. нарочно обработена информация.

Чл. 19. Информация за околната среда е всяка информация в писмена, визуална, аудио-, електронна или в друга материална форма относно:

1. състоянието на компонентите по чл. 4 и взаимодействието между тях;
2. факторите по чл. 5, както и дейностите и/или мерките, включително административните мерки, международни договори, политика, законодателство, планове и програми, които оказват или са в състояние да оказват въздействие върху компонентите на околната среда;
3. състоянието на човешкото здраве и безопасността на хората, доколкото те са или могат да бъдат засегнати от състоянието на компонентите на околната среда или, чрез тези компоненти, от факторите, дейностите или мерките, посочени в т. 2;
4. обекти на културно-историческото наследство, сгради и съоръжения, доколкото те са или могат да бъдат засегнати от състоянието на компонентите на околната среда или, чрез тези компоненти, от факторите, дейностите или мерките, посочени в т. 2;
5. анализ на разходите и ползите и други икономически анализи и допускания, използвани в рамките на мерките и дейностите, посочени в т. 2;
6. емисии, зауствания и други вредни въздействия върху околната среда.

Чл. 20. (1) Достъпът до информация за околната среда може да бъде отказан в случаите, когато се иска:

1. класифицирана информация, която представлява държавна или служебна тайна;
2. информация, която представлява производствена или търговска тайна, определена със закон;
3. информация, която представлява интелектуална собственост;
4. информация, която представлява лични данни, ако физическото лице, с което е свързана тази информация, не е съгласно с разкриването ѝ, и съгласно изискванията, предвидени в Закона за защита на личните данни;
5. информация, която би се отразила неблагоприятно на интересите на трето лице, което е предоставило исканата информация, без да има правно задължение да го направи и без да може такова задължение да му бъде наложено, и когато не е съгласно с предоставянето на информацията;
6. информация, която ще се отрази неблагоприятно на компонентите на околната среда.

(2) Информацията за околната среда се предоставя в срок до 14 дни от датата на уведомяване на заявителя за решението на компетентния орган за предоставяне на достъп до исканата информация.

(3) Лицата, които дават информация за околната среда на компетентните органи, са длъжни да обозначат информацията, за която съществува някое от ограниченията за предоставяне по ал. 1.

(4) При вземане на решение за отказ за предоставяне на информация по ал. 1 компетентният орган отчита обществения интерес от разкриването на тази информация.

(5) В случаите на ограничен достъп наличната информация за околната среда се предоставя в частта ѝ, която е възможно да се отдели от информацията по ал. 1.

(6) Ограничаването на правото на достъп до информация не се отнася до емисиите на вредни вещества в околната среда като стойност по показателите, определени от нормативните актове.

Чл. 21. (1) Компетентни органи по тази глава са централните и териториалните органи на изпълнителната власт, които събират и разполагат с информация за околната

среда.

(2) Компетентни органи по смисъла на ал. 1 са и другите органи и организации, които се разпореждат със средствата от консолидирания държавен бюджет и събират и разполагат с информация за околната среда, с изключение на органите на законодателната и съдебната власт.

Чл. 22. (1) Министерският съвет ежегодно внася в Народното събрание доклад за състоянието на околната среда, предложен от министъра на околната среда и водите, който след приемането му го публикува като годишник за състоянието на околната среда.

(2) Докладът по ал. 1 се внася в Народното събрание в тримесечен срок след предоставяне на данните и информацията от Националния статистически институт.

Чл. 23. (1) При аварийни или други замърсявания, когато са нарушени установените с нормативен или индивидуален административен акт норми на изпускане на замърсяващи вещества в околната среда, лицата, извършили нарушението, както и лицата, отговорни за спазване на нормите, са длъжни незабавно да уведомят съответните областни управители, кметовете на съответните общини, РИОСВ, басейновите дирекции и органите на Държавната агенция "Гражданска защита", а при промяна на радиационната обстановка - и Агенцията за ядрено регулиране.

(2) Компетентните органи по ал. 1 са длъжни незабавно да уведомят Министерството на здравеопазването и засегнатото население за настъпилото наднормено замърсяване, като предложат мерки за защита на човешкото здраве и на имуществото.

Чл. 24. Всеки ръководител на административна структура в системата на изпълнителната власт ежегодно публикува данните за информационните масиви и ресурси от обработена информация за околната среда по чл. 18, т. 2.

Чл. 25. (1) Министърът на околната среда и водите определя със заповед описанието на информационните масиви и ресурси по чл. 15, ал. 1, т. 3 от Закона за достъп до обществена информация, когато те съдържат информация по чл. 19.

(2) Заповедта по ал. 1 се обнародва в "Държавен вестник".

(3) Описанието на информационните масиви по ал. 1 и чл. 24 се публикува в Интернет-страницата на Министерството на околната среда и водите.

Чл. 26. (1) За предоставяне на информация за околната среда се прилага процедурата, предвидена в глава трета "Процедура за предоставяне на достъп до обществена информация" от Закона за достъп до обществена информация.

(2) В решението за предоставяне на информация по чл. 34, ал. 1 от Закона за достъп до обществена информация се посочва дали се предоставя нарочно обработена информация или друг вид информация.

Чл. 27. Отказите за предоставяне на информация, необходима на лицата за подготовка на защитата им в някое от производствата, предвидени в този закон или в друг закон, се обжалват по реда, предвиден в Закона за административното производство.

Чл. 28. Информацията по чл. 18, т. 1 и 2 се заплаща при условията и по реда на чл. 20 - 22 от Закона за достъп до обществена информация.

Чл. 29. За предоставяне на нарочно обработена информация заплащането се договаря за всеки конкретен случай.

Чл. 30. Компетентните органи предоставят безплатно налична първична и предварително обработената информация за околната среда помежду си, както и на общините, когато тази информация им е необходима за вземане на решения от тяхната компетентност.

Чл. 31. Националните обществени радио- и телевизионни оператори в своите предавания:

1. разпространяват информация за опазването и управлението на околната среда;
2. осигуряват защита на правото на информация за състоянието на околната среда;
3. популяризират знанията и научно-техническите постижения в областта на опазването на околната среда чрез излъчване на български и чуждестранни образователни програми.

Правилник за прилагане на Закона за общинската собственост

ПМС № 235 от 19.09.1996г. обн. Д В. бр. 82 от 27.09.1996г. изм. бр. 62

от 5.08.1997г.

Чл.40. (1) Службите "Общинска собственост" са длъжни да дават справки по актовете за общинска собственост при поискване.

(2) В случаите, когато исканата справка не представлява фактическа трудност и не се налага издаването на служебно удостоверение, информацията по актовете за общинска собственост може да бъде и устна.

(3) В случаите, когато се налага справка по досието към акта за общинска собственост или се иска писмено удостоверение за наличието на определени документи или обстоятелства, лицето подава писмено искане за справка.

(4) В 2-седмичен срок от датата на подаване на искането по ал. 3 служба "Общинска собственост" издава служебно удостоверение или копие от искания документ. Служба "Общинска собственост" може да откаже исканата справка, при условие, че лицето няма отношение към общинския имот или исканата информация ще застраши правата на трети лица.

ЗАКОН за кадастъра и имотния регистър

Обн., ДВ, бр. 34 от 25.04.2000 г., в сила от 1.01.2001 г.

Глава

дванадесета

ПУБЛИЧНОСТ НА ИМОТНИЯ РЕГИСТЪР

Чл. 92. Справки в имотния регистър и извлечение от партидите се правят само по отделни имоти.

Чл. 93. (1) Всеки може да получи устна справка за вписванията по партида на недвижим имот, препис или извлечение от нея или удостоверение за вписано или невписано в нея обстоятелство.

(2) Образците на удостоверенията се одобряват от министъра на правосъдието.

Правилник за прилагане на Закона за сметната палата

Обн., ДВ, бр. 109 от 18.12.2001 г., изм. и доп., бр. 45 от 30.04.2002 г.

Чл. 30. (1) (Изм. - ДВ, бр. 45 от 2002 г.) Председателят, членовете, органите и служителите на Сметната палата са длъжни да опазват класифицираната информация, представляваща държавна или служебна тайна, както и търговската, банковата или друга защитена от закона тайна и да не разгласяват факти и обстоятелства, станали им известни при или по повод изпълнението на техните задължения.

(2) Органите и служителите на Сметната палата при постъпване на работа подписват декларация за опазване на тайната и за неразгласяване на факти и обстоятелства по ал. 1.

Чл. 31. (7) (Нова - ДВ, бр. 45 от 2002 г.) Когато при упражняване на правомощията по ал. 1 се налага достъп до класифицирана информация, се спазват условията и редът на Закона за защита на класифицираната информация.

Закон за местното самоуправление и местната администрация

Обн. Д В, бр. 77 от 17.09.1991г. изм. бр. 33 от 24.03.1998г.

Чл. 28. (Доп. - ДВ, бр. 65 от 1995 г.) Заседанията на общинския и районния съвет са публични. Съветът може да реши някои от заседанията да се проведат при закрити врати.

Чл. 36. Общинският съветник е длъжен:

1. да присъства на заседанията на общинския съвет и на постоянните комисии, в които е избран, и да участва в решаването на разглежданите въпроси;
2. да поддържа връзки с избирателите и да ги информира за дейността и решенията на общинския съвет.

Закон за общинските бюджети

Обн. Д В, бр. 33 от 24.03.1998г.

Чл. 5. Общинският бюджет е публичен и се контролира от населението чрез общинския съвет и от определените със закон компетентни органи.

Закон за българската народна банка

Обн. Д В, бр. 46 от 10.06.1997г. доп. бр. 49 от 29.04.1998г.

Чл.49. (1) Българската народна банка:

1. публикува всяка седмица баланса на управление "Емисионно", който отразява състоянието на основните му активи и пасиви, включително брутния международен валутен резерв по чл. 28, ал. 3 и общата сума на паричните задължения по чл. 28, ал. 2;
2. обнародва в "Държавен вестник" състоянието на основните си активи и пасиви при приключването на всеки месец, като се представят и обособените баланси на управление "Емисионно" и управление "Банково", годишния счетоводен баланс и сметката "Печалби и загуби" на банката.

(2) Формата и съдържанието на консолидирания баланс на Българската народна банка, както и на обособените баланси на управление "Емисионно" и управление "Банково" се определят в издадена от нея наредба и трябва да съответстват на изискванията на международно приетите счетоводни стандарти.

(3) Годишният счетоводен отчет на банката се заверява от международен одитор и се публикува заедно с одиторския доклад в съответствие с изискванията на международно приетите счетоводни стандарти.

(4) Международният одитор се избира от управителния съвет за срок три години въз основа на проведен публичен търг.

Чл. 50. Българската народна банка представя на Народното събрание два пъти годишно отчет, в който прави преглед и оценка на дейността си през предходния период. Този отчет се публикува.

Чл. 51. Българската народна банка представя на Народното събрание годишния отчет за своята дейност, годишния си счетоводен отчет заедно с одиторския доклад по чл. 49, ал. 3 и отчета за изпълнението на бюджета си в срок не по-късно от 30 април на следващата година.

Закон за Министерството на вътрешните работи

Обн. Д В, бр. 122 от 19.12.1997г. изм. и доп. бр. 73 от 26.06.1998г.

Чл. 7. Основните дейности на МВР за изпълнение на задачите по чл. 6 са:

1. осигуряване на информация, оценка, анализ и прогнозиране при разработването на стратегическите насоки, свързани с националната сигурност и обществения ред;
2. изграждане на информационни фондове, управление на информационната дейност и определяне на реда за контрол над информацията придобиване, анализиране и съхраняване на информация и предоставянето ѝ в предвидените със закон случаи;

Чл.49. (1) Органи на Националната служба "Сигурност" са офицерите, сержантите и извънщатните служители.

(2) Правомощията на извънщатните служители се определят от министъра на вътрешните работи.

Чл.50. (1) При осъществяване на дейността си органите по чл. 49 имат следните правомощия:

6. събират, обработват, съхраняват и използват данни за проверка на факти, лица и обекти, свързани със сигурността на страната;
7. получават информация от държавни органи, организации и от лица във връзка със защитата на националната сигурност;
8. предоставят информация на висшите органи на държавната власт и управление чрез ръководството на МВР;

предоставят информация на други държавни органи, организации и лица по нормативно установен ред.

Чл. 135. (1) Служба "Информация и архив":

5. предоставя информация и документи на ръководството на министерството, на службите на МВР, на държавните органи, организации и юридически лица по установен ред;

Чл. 138. Националното централно бюро "Интерпол":

1. организира и координира международния обмен на полицейска информация при условия и по ред, определени от министъра на вътрешните работи; предоставя информация на държавни органи, организации, юридически лица и граждани, които имат законен интерес да я получат, при условия и по ред, определени от министъра на вътрешните работи.

Чл. 174. Информационна дейност е събирането, обработването, систематизирането, съхраняването, анализирането, използването и предоставянето на информация на потребителите от министерството, на държавни органи, организации, юридически лица и граждани, съобразно функционалната компетентност на МВР.

Чл. 175. (1) Информационната дейност се основава на информация, отразена или подлежаща на отразяване в информационните носители, изготвени от органите на МВР.

(2) Информационната дейност се основава на информация от информационните носители, изготвени и предоставени и от други държавни органи, организации, юридически лица и граждани, както и от специализираните служби на чужди страни, изпълняващи функции, свързани с борбата срещу престъпността, с които Република България има подписани спогодби за сътрудничество.

Чл. 182. (1) (Доп. - ДВ, бр. 29 от 2000 г.) Информационните фондове се изграждат при съответните служби и дирекции на министерството съобразно функционалната им компетентност.

(2) Фондовете по ал. 1 могат да се изграждат и като автоматизирани.

(3) Информационните фондове се изграждат, експлоатират, контролират и закриват при условия и по ред, определени от министъра на вътрешните работи и по този закон.

(4) (Нова - ДВ, бр. 17 от 2003 г.) Всяко лице има право да иска достъп до отнасящи се за него лични данни, обработвани в информационните фондове на МВР, събирани без негово знание.

(5) (Нова - ДВ, бр. 17 от 2003 г.) Администраторът на лични данни се произнася в 14-дневен срок от постъпване на искането за достъп.

(6) (Нова - ДВ, бр. 17 от 2003 г.) При поискване на физическото лице се предоставя копие от обработваните му лични данни на хартиен носител.

(7) (Нова - ДВ, бр. 17 от 2003 г.) Органите на МВР отказват пълно или частично предоставянето на данни, когато от това би възникнала опасност за националната сигурност или общественения ред, за опазването на информацията, класифицирана като държавна или служебна тайна, за разкриването на източниците на информацията или негласните методи и средства за нейното събиране или ако предоставянето на тези данни на лицето би накърнило изпълнението на законово определените задачи на органите на МВР.

(8) (Нова - ДВ, бр. 17 от 2003 г.) Уведомяването на заявителите за отказа по ал. 7 се извършва писмено, като се посочва само правното основание. За отказ се счита и липсата на уведомление в предвидените от закона срокове.

(9) (Предишна ал. 4, изм. - ДВ, бр. 17 от 2003 г.) Редът за достъп до фондовете по ал. 1 се определя с наредба на министъра на вътрешните работи.

Раздел II

Принципи, цели и функции на информационната дейност

Чл. 176. Информационната дейност се основава на принципите на:

1. законосъобразност;
2. обективност, пълнота и своевременност;
3. секретност съобразно нормативните актове;
4. достъпност по установения в този закон ред;
5. организационна и икономическа целесъобразност;

6. съчетаване на централизма и децентрализма при съхраняването и ползването и;
7. информационно взаимодействие и задължение за информиране на службите съобразно функциите им;
8. защита на информацията, документите и другите средства за работа с тях и на информационните носители;
9. възможност за интегриране в информационни фондове и между тях, с отчитане спецификата на дейността на службите;
10. защита на личните данни на гражданите при събирането, съхранението, използването и предоставянето им.

Чл. 177. Основните функции на информационната дейност са свързани с информационното осигуряване на:

1. професионалните потребности на министерството и на неговите служби;
2. парламентарния и вътрешноведомствения контрол върху информационната дейност на министерството;
3. подпомагането на службите при изпълнение на тяхната дейност;
4. подпомагането на управлението на органите на държавната власт и местното самоуправление в областта на сигурността и обществения ред;

информирането на външни потребители.

Закон за държавния финансов контрол

Обн. Д В, бр. 12 от 9.02.1996г.

Чл. 15 ал. 2 След приключването на ревизиите информация за тях може да се предоставя от ръководителя на съответното управление за държавен финансов контрол или на ревизионната служба по чл. 12 ал. 3.

Заповед на Министъра на държавната администрация

На основание чл. 28, ал. 2 във връзка с чл. 15, ал. 1, т. 4 от Закона за достъп до обществена информация и чл. 3, ал. 2 от Устройствения правилник на Министерския съвет и на неговата администрация

Нареждам:

1. Упълномощавам директора на дирекция "Информация и връзки с обществеността" да взема решение за предоставяне или за отказ за предоставяне на достъп до искана обществена информация по реда на Закона за достъп до обществена информация и да уведомява писмено заявителя за своето решение в предвидените в закона срокове.
2. При вземане на решението по т. 1 директорът на дирекция "Информация и връзки с обществеността" да се подпомага от директора на дирекция "Правителствена канцелария" и от директорите на другите дирекции в администрацията на Министерския съвет в съответствие с предмета на заявлението, които представят писмени становища за допустимостта или отказа за достъп до обществена информация.

3. Приемането на заявленията за достъп на специално определено място в сградата на Министерския съвет и подготовката на материалите във връзка с предоставения достъп да се организира от директора на дирекция "Правителствена канцелария" и да се осъществява от дирекция "Правителствена канцелария" в рамките на определеното за администрацията на Министерския съвет работно време от 09,00 до 17,30 часа с обедна почивка от 12,30 до 13,00 часа всеки работен ден на седмицата.

4. Определям ограничен достъп до служебната информация в случаите по чл. 13, ал. 2 от Закона за достъп до обществена информация във връзка с чл. 76, ал. 3 от Устройствения правилник на Министерския съвет и на неговата администрация.

5. Директорът на дирекция "Информация и връзки с обществеността" и директорът на дирекция "Правителствена канцелария" да организират съобщаването на информацията, изисквана по чл. 15, ал. 1 от Закона за достъп до обществена информация на страницата на Министерския съвет в Интернет и обявяването и на мястото за приемане на заявленията за достъп по т. 3.

Министър-председател и Министър на държавната администрация:
/п/ Иван Костов

Закон за публичното предлагане на ценни книжа

Чл. 7. Регулирани пазари на ценни книжа са официалният пазар на фондова борса и неофициалният пазар на ценни книжа, на които или посредством които:

1. присъствено или чрез единна неприсъствена система редовно се сключват сделки за покупка и продажба на ценни книжа и се правят предложения и покани за сключване на такива сделки;
2. редовно се огласява информация за сключените сделки с ценни книжа и предложенията за сключване на такива сделки.

(8) При условия и по ред, определени в устройствения правилник на комисията, председателят, членовете на комисията и служителите от административната служба са длъжни да разкриват информация за:

1. ценни книжа, притежавани от тях, както и от техните съпрузи и непълнолетни низходящи;
2. договорните им отношения, включително и на техните съпрузи и непълнолетни низходящи, с контролираните от комисията лица по чл. 15, ал. 1, т. 1.

Фондовата борса е длъжна да съхранява в срок 50 години данни за борсовите сделки с ценни книжа и друга информация, свързана с нейната дейност, определена от комисията.

Закон за статистиката

Чл. 2. (1) Статистическата дейност обхваща разработването на методологията и планирането на статистическите изследвания, получаването, събирането, обработването, анализирането и съхраняването на статистически данни, предоставянето и разпространението на статистическа информация.

Чл. 7. (1) Националният статистически институт:
1. координира статистическата дейност на държавата, като:
а) сътрудничи с другите органи на статистиката при подготовката на проекта и при изпълнението на Националната програма за статистически изследвания;
б) осигурява методологическо единство в изследванията;
в) участва при изграждането на националните информационни системи;

2. проучва и обобщава обществените потребности от статистическа информация;
3. разработва план за цялостната си дейност;
4. изготвя годишен план за статистическите си изследвания, който се включва като неразделна част от Националната програма за статистически изследвания;
5. събира, обработва и съхранява статистически данни и статистическа информация;
6. разработва и поддържа национални статистически класификации, номенклатури, стандарти и методики самостоятелно или с предвидените в нормативен акт органи;
7. разработва анализи на демографските и социално-икономическите явления и процеси;
8. публикува и разпространява статистическа информация;
9. предоставя статистическа информация за потребителите от страната и от чужбина;
10. изгражда и поддържа национални и регионални регистри и бази от данни;
11. оказва методологична и методическа помощ и упражнява контрол върху статистическите изследвания, провеждани от органите на статистиката;
12. изгражда, поддържа и управлява централен статистически архив и специализирана библиотека;
13. участва в статистическата дейност на международни организации и поддържа връзки с национални статистически служби в чужбина.

Чл. 22. (Изм. - ДВ, бр. 45 от 2002 г.) Органите на статистиката са длъжни да разгласяват по подходящ начин и да уведомяват писмено лицата - обект на статистически изследвания, за техните права и задължения, за целта, обхвата и начина на провеждане на изследването, както и за гаранциите за поверителност на данните и за защита на класифицираната информация.

Глава

пета

Предоставяне на статистическа информация

Чл. 23. Органите на статистиката запознават обществеността с резултатите от статистическите изследвания чрез средствата за масово осведомяване, чрез собствени публикации или по друг подходящ начин при спазване разпоредбите на глава шеста.

Чл. 24. (1) Органите на статистиката предоставят безплатно статистическа информация от изследванията, включени в Националната програма за статистически изследвания, на Народното събрание, президента на Република България, Министерския съвет, Сметната палата, Българската народна банка, Националния осигурителен институт, министерствата и другите централни органи на изпълнителната власт, на органите на съдебната власт, на органите на местното самоуправление и местната администрация и на органите, поддържащи регистри, предвидени в закон.

(2) На заинтересуваните институции, предложили изследване, включено в Националната програма за статистически изследвания, органите на статистиката предоставят безплатно статистическа информация от изследването.

(3) Статистическа информация се предоставя безплатно, ако това е предвидено в международен договор, по който Република България е страна.

(4) Извън случаите по ал. 1, 2 и 3 органите на статистиката предоставят статистическа информация срещу заплащане на държавни такси, чийто размер се определя с тарифа на Министерския съвет.

Глава

шеста

Поверителност на данните и опазване на тайната

Чл. 25. (1) Получаваните и събираните при статистическите изследвания индивидуални и персонални данни могат да се използват само за статистически цели.

(2) Данните по ал. 1 не могат да се предоставят на други лица, освен ако тези данни:

1. могат да се получат от общодостъпни източници;
2. се предават за статистически цели на друг орган на статистиката.

(3) Извън случаите по ал. 2 данните могат да бъдат предоставяни на други лица или използвани за нестатистически цели само ако лицето, за което се отнасят тези данни, е

дало съгласие за предоставянето или използването им. Съгласието трябва да е в писмена форма и от него трябва да е ясно за кои данни се дава, както и от кого тези данни могат да бъдат използвани. Лицето, за което се отнасят данните, може по всяко време да оттегли съгласието си писмено, но оттеглянето на съгласието не засяга извършените преди оттеглянето действия.

Чл. 26. (1) (Предишен текст на чл. 26 - ДВ, бр. 42 от 2001 г.) Органите на статистиката и техните служители не могат да разгласяват или предоставят:

1. единични статистически данни;
2. статистически данни, които е възможно да бъдат обвързани така, че да се идентифицира определено лице;
3. (изм. - ДВ, бр. 42 от 2001 г.) статистически данни, които обобщават данните за по-малко от три лица или в които относителният дял на едно лице е над 85 на сто от общия обем.

(2) (Нова - ДВ, бр. 42 от 2001 г.) Статистическата информация за икономическото състояние или за състоянието на околната среда, събрана от стопански и други субекти, може да бъде предоставяна в случаите по ал. 1, т. 2 и 3, когато това е необходимо за осигуряване на обществено значима базисна информация и е предвидено в Националната програма за статистически изследвания.

Чл. 27. (1) Органите на статистиката са длъжни да осигурят опазване на индивидуалните и персоналните данни и предотвратяване на злоупотребата с тях, като предприемат необходимите организационни и технически мерки и допускат до работа с такива данни само лица, подписали клетвена декларация за опазване на тайната.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 45 от 2002 г.) Регистрирането, използването, обработването и съхраняването на статистически данни, представляващи класифицирана информация, се извършват в съответствие с изискванията на нормативните актове за защита на класифицираната информация.

(3) Физическите лица, на които е възложена обработката на данните при провеждане на статистическите изследвания, са длъжни да пазят в тайна индивидуалните и персоналните данни, които им стават известни при изпълнението на задълженията им.

(4) Задължението по ал. 3 продължава и след прекратяване на работата или приключване на изследването.

Чл. 27а. (Нов - ДВ, бр. 42 от 2001 г.) Правилата за поверителност на данните и за опазване на тайната са задължителни за всички изследвания, провеждани по реда на този закон от органите на статистиката.